

"... It would be surprising and also contrary to American traditions if our citizens of Ukrainian descent failed to retain interest in their former homeland or to show concern for the fate and future of Ukrainians there..."
JOHN KENNEDY

Address:
The Ukrainian Weekly
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.
Tel. HEnderson 4-0237
New York's Telephone:
BArcly 7-4125
Ukrainian National Ass'n
Tel HEnderson 5-8740

CREATION OF A UKRAINIAN PATRIARCHATE TO BE DISCUSSED AT THE ECUMENICAL COUNCIL?

UKRAINIAN CATHOLIC BISHOPS HELD FIRST MEETING

ROME (UPB).—According to non-official, but well informed circles, a proposal for the creation of a Ukrainian Patriarchate is becoming a timely theme of the Second Vatican Ecumenical Council. Among the many proposals introduced by the Fathers of the Council is a recommendation for the establishment of a Ukrainian Catholic Patriarchate. "It is very appropriate and useful to establish a Ukrainian Patriarchate," one high Catholic authority commented.

Whether this problem will be decided by the Ecumenical Council or left for the final decision of the Pontiff himself is not known at this time.

All Ukrainian Catholic Bishops, with the exception of Bishop Joseph Martynets of Brazil who is enroute to Rome, are already in Rome.

On September 22, 1963 the Ukrainian Bishops held their first meeting, at which the Most Rev. Joseph Slipy, Ukrainian Catholic martyr recently released from Soviet jails, was greeted for the first time by the entire Ukrainian Catholic hierarchy in the free world.

Also at the meeting were the Most Rev. Nicholas Elko, Eparch of the Pittsburgh Eparchy of Byzantine rite of Carpatho-Ukraine, and Most Rev. Stephen Kocisko, Eparch of the Passaic Eparchy of the Byzantine rite of Carpatho-Ukraine.

Ukrainian Weekly 30 Years Old



Stephen Shumeyko
The first editor of
The Ukrainian Weekly

JERSEY CITY, N. J.— Tomorrow, October 6, 1963 *The Ukrainian Weekly* will be 30 years old: The picture, right, shows the first issue of *The Ukrainian Weekly*, dated October 6, 1933. (See editorial, "The Ukrainian Weekly — 30 Years Old" and the article by Prof. Clarence A. Manning, "The Thirtieth Anniversary of *The Ukrainian Weekly*" both appearing on the second page of this issue of *The Weekly*, as well as an article dedicated to *The Weekly* by our columnist Theodore Lutwiniak.



'SVOBODA' AND 'THE UKRAINIAN WEEKLY' IN MY LIFE

By VASYL GINA
(The following is the speech delivered at the banquet in New Haven, Conn., on the occasion of the 70th anniversary of Svoloda):

This year Svoloda is 70 years old.

Look around you, how many individuals can you see here, tonight, who are 70? Have you ever given a thought of what these people have gone through, their childhood, schooling (if any) and then at an early age probably 14 their emigration, leaving their homeland and families, far-off in Western Ukraine. Here in America, as grown adults they began to acquaint themselves with a new life—but still their hearts, their minds were with their brothers and sisters, mother and father, in the villages of Ukraine. What did this young emigration have, here in America to remind them of their beloved Ukraine—they had their daily Svoloda.

Svoloda has played a vital role in the growth and development of Ukrainian national life in America and from my own personal experiences, I feel that we, as an ethnic group, would not have been so tightly-knit if it were not for Svoloda. To me, and to many of you Svoloda was our teacher, our leader, our organizer, as for my parents, Svoloda taught them the first fundamentals of American democracy, it taught them self-reliance and initiative—something which they did not have in their own country because of its occupation by a foreign power.

Most of you today wonder why do I love the land of my parents' birth—true, I am an American, having never visited Ukraine—but it would be contrary to my American educa-

Ecumenical Council Opens with Pope's Plea for Unity and Peace

SIXTEEN UKRAINIAN CATHOLIC BISHOPS ATTEND HISTORIC CONCLAVE

VATICAN CITY, Sept. 29.—The second session of the Ecumenical Council opened with the strong appeal of Pope Paul VI for unity and universal peace, and forgiveness. Over 2,400 Council Fathers from the whole world gathered to continue the historic work begun by the late Pope John XXIII in 1962.

Communism Assailed by Pope

In addressing the non-Catholic observers the Pontiff spoke of the deep sadness he felt at the prolonged separation: "If we are in any way to blame for that separation we humbly beg God's forgiveness and we ask the pardon, too, of our brethren who feel themselves to have been injured by us," the Pope said.

The Pontiff spoke bluntly of communism and its persecution of the Catholic Church, when he uttered:

"We ought to be realists not hiding the savagery that from many areas reached even into this synod. Can we be blind and not notice that many seats in this assembly are vacant? Where are our brethren from nations in which the church is opposed and in what conditions does religion exist in these territories?"

25th Convention of League of Ukrainian Catholics to Be Held in Baltimore

BALTIMORE, Maryland (Special).—Hundreds of delegates from the League of Ukrainian Catholics throughout the country will attend the 25th convention of the League scheduled for October 24, 25, 26 and 27, 1963 at Lord Baltimore Hotel, in Baltimore, according to Joseph Panchision, Registration Chairman.

Held under the motto of "God and Country," the Convention will feature business sessions, discussions on religion, particularly the Catholic Church, a Divine Liturgy on Sunday, a series of social events, including a welcoming dance, bus tours of the Baltimore-Annapolis and Washington areas, a Grand Ball, a Banquet and the Concert and a Farewell Dance at the close of the convention.

According to Registration Committee Chairman Panchision, this forthcoming convention will be one of the best attended in the past few years.

Melania Wytwytzky, Wife of Ukrainian President in Exile, Dies in New York

NEW YORK, N.Y. (Special).—On Saturday, September 28, 1963 Mrs. Melania Wytwytzky, wife of Dr. Stepan Wytwytzky, President of the Ukrainian National Republic in exile, died after a long illness at the age of 75.

Mrs. Wytwytzky, nee Stelmakh, was an outstanding and distinguished Ukrainian patriot and a close collaborator of her husband, who was a Minister in the Cabinet of Dr. Euge-

'Zaporozhets za Dunayem' to Be Staged in New York City



Lev Reynarovich and Hanna Sherey in principal roles

NEW YORK, N.Y. (Special).—The Ukrainian Opera Ensemble of New York and Philadelphia will present on Sunday, October 13, 1963 the well-known Ukrainian opera, "Zaporozhets za Dunayem" ("The Zaporozhets Beyond the Danube"), composed by Semen Artymovskyy-Hulak and staged in the Kiev Opera a hundred years ago.

The principal roles in the opera will be played by Lev Reynarovich, formerly of the Lviv Opera; Hanna Sherey, of the Kiev Philharmonic; Martha Kobryn-Kokolsky, New York City Opera; Ivan Hosh, the Lviv Opera; Ivan Samokishyn, the Lviv Opera; Ihor Zamiaty, Ukrainian Chorus "Dumka"; and T. Fedorovych, the Kharkiv Drama Theater.

The musical direction is in the hands of O. Stratyshchuk, formerly of the Chernivtsi Opera, the stage direction is under Volodymyr Lasovsky, and the Ukrainian folk dances under Roman Petrina.

The opera will be presented at the Fashion Institute, 225 West 24th Street, New York City, at 7:00 P.M.

UNA Representatives Take Part in Fraternal Congress in Chicago; Attend UNA District Meeting

CHICAGO, Ill. (Special).—The 77th Convention of the National Fraternal Congress was held in Chicago from September 22 to September 27, 1963, in which representatives of the Ukrainian National Association, Ukrainian Workingmen's Association and the "Providence" Association of Ukrainian Catholics took an active part.

The Convention's program began with a festival of various ethnic youth groups which presented their cultural programs. The Ukrainian group comprised the male Chorus "Surma" under the direction of Prof. I. Trukhly, sponsored by the UNA, and the SUMA Ukrainian Dance Ensemble, sponsored by the "Providence" Association. Both the choir and the dance group received enthusiastic ovations by the congress delegates.

Representing the UNA were supreme president Joseph Lesawyer and supreme secretary Dr. Jaroslav Padoch, the UWA—supreme secretary Theodore Mynyk, and the "Providence" Association, Mr. Atanovskyy.

On the second day of the congress a banquet was held, which was attended, in addition to the above-mentioned, by the local UNA officers and their wives; Mr. Stepan Kuropas, supreme vice-president; supreme auditors Peter Puclio and John Evanchuk, supreme advisor "Taras Shpikula, and UNA field organizers: M. Tkachuk and W. Hirniak.

Royal Commission Meets in Ottawa

The Royal Commission on Biculturalism and Bilingualism met in Ottawa, Canada, on September 4-5, to prepare the work of the wide-ranging inquiry.

Commission Co-chairman Andre Laurendeau missed the meeting because of a bout with fever and influenza.

Most of the nine commission members arrived for the meeting and posed for photographers at the west block of the Parliament buildings. Co-chair-

Branch 161 in Ambridge Celebrates 45th Anniversary

AMBRIDGE, Pa.—(Special).—The Ukrainian National Association Branch 161 in Ambridge, Pa., organized in September, 1918, celebrated its 45th anniversary last Saturday evening with a banquet and ball at the SS. Peter and Paul Ukrainian school auditorium. The banquet was attended by over 200 guests, including many local city and county officials, such as Mayor W. Pank, Beaver County Judge Robert E. McCreary and his wife, Council President Floree J. Aquino, Police Chief Charles Bruich, and others.

The ceremony was opened by Stanley Prokopovich, chairman, with a welcoming address. Rev. Peter Podolak of SS. Peter and Paul Ukrainian Catholic Church, delivered the invocation and the "Star Spangled Banner" was sung by the entire audience. A Flag Salute was led by John W. Soldressen.

Andrew Jula, supreme advisor of the UNA and the financial secretary of UNA Branch #161, was the toastmaster for the evening. He introduced all speakers and guests with rapid fire and interesting comments that kept the audience enthusiastic and attentive. Short talks were made by Mayor Pank, Police Chief Bruich and Judge McCreary.

President of Branch 161, John S. Antushak delivered a warm address of welcome and appreciation to all present in both English and Ukrainian.

Supreme President of the Ukrainian National Association,

3 практичних мотивів сьогоднішнє число українського щоденника „Свобода“ друкуємо всередині англійського „Українського Тижневика“, залишаючи його і надалі першою секцією випуску. Ця зміна подиктована рядом технічних причин, зокрема тією обставиною, що передплата тільки англійського тижневика, між ними й різні американські установи, часто рекурсували, що не одержали тижневика, не завважиши його всередині українського щоденника.

70th ANNIVERSARY OF 'SVOBODA' MARKED IN NEW HAVEN

New Haven, Conn.—In honoring Svoloda, the largest Ukrainian daily published by the Ukrainian National Association, on its 70th birthday, the New Haven UNA District Committee, headed by I. Teluk, held a festive concert-banquet on Saturday, September 28, in the local church-hall, filled to capacity by members, guests and representatives of various Ukrainian American organizations.

Climaxing the affair was the presentation of honorary certificates to 26 outstanding and merited UNA builders and pioneers.

The concert-banquet commenced with the singing of the American national anthem, rendered by Mrs. Mary Lesawyer, soprano of the New York City Opera, and invocation by the Rev. I. Stakh, following which I. Teluk delivered a brief speech and introduced V. Gina, the evening's master of ceremonies. Mr. Gina, in a brief but heart-warming tribute to Svoloda, spoke of the great value of this publication through which many American-born Ukrainians, like himself, have grown to know and cherish Ukrainian history, culture and traditions.

A. Dragan, editor-in-chief of Svoloda, delivered the main address on the ideals of Svoloda and the many achievements of the UNA senior pioneers. The Hon. Richard Lee, mayor of New Haven, and the Hon. N. Giaino, U.S. Congressman from the state of Connecticut, were present to convey their greetings in person.

The concert part featured vocal renditions by Mrs. Mary Lesawyer whose excellent performance was received enthusiastically by the audience; Ukrainian folk dances by the Hartford Dancers; and the reading of humorous monologues by the well-known Ukrainian humorist I. Kernytsky. Piano accompanists were Prof. Y. Tsebrivsky and Miss Christine Dobchansky.

The presentation of honorary certificates to the 26 UNA pioneers was made by Russell Huk, UNA supreme advisor, I. Teluk and A. Dragan. The recipients are as follows: Ivan Wanchak, Osyph Waniak, Anna Pryskivych (who also handed in new membership applications as did V. Olynyk and M. Kuzma), Anthony Malanchuk, Julian Bereza, Michael Halkevych, Volodymyr Venerhynovych, Dmytro Cherniavsky, Michael Dziadyk, Semen Kunikevych, George Zen, Michael Tymchyshyn, Antin Kotyck, Dmytro Yordan, Michael Kurdyna, Vasyli Derlytsia, Ivan Lemeha, Catherine Yarosevych, Constantine Maruschak, V. Hirschytzia, Charles Kulhavych, Ilko Mykhailishyn, Mary Pansiuk, I. Kalamin, Domka Saniak and Sophie Beresitaky.

A. Malanchuk, who spoke on behalf of all recipients, recalled the early formative stages of the UNA, the hardships encountered and the successes attained through hard and devoted work.

In his closing remarks I. Teluk expressed thanks on behalf of the Committee to all representatives of the Ukrainian American organizations attending the banquet and to those who contributed their efforts to this memorable and successful affair. The invocation was rendered by the Rev. Neprel. The banquet was concluded with the singing of the Ukrainian national anthem.

UNA District Committee Meeting

On Monday, September 23, 1963 an organizational meeting of the Chicago UNA District Committee was held in which delegates of 18 UNA branches participated, among them Rev. Paul Darmots and Rev. Orest Kulick, both of the Ukrainian Orthodox Church.

During the meeting a number of important UNA matters were discussed, including the forthcoming observance of the 70th anniversary of Svoloda which will be held on October 27, 1963 and the new Accidental Death and Dismemberment certificate. Participating in the discussion were W. Hirniak, Rev. Paul Darmots, I. Krasnyk, M. Tkachuk, I. Mykhalevych, L. Bodnar, Mr. Pankiv, M. Olek, W. Nychay, P. Ivaniuk, I. Melnyshyn and Mr. Hrynevych.

Both Mr. Lesawyer and Dr. Padoch reported extensively on the latest activities of the UNA and outlined the immediate objectives of the Association.

On October 25, 1963 both UNA supreme officers met with the executive boards of UNA Branches 35, 220 and 259, which jointly combine a total of 800 members, and discussed a series of UNA matters pertaining to South Chicago's UNA community. The meeting was chaired by Mr. Shurko, president of the UNA Home in South Chicago.

Joseph Lesawyer, was the main speaker. He paid particular homage to the three charter members who were the honored guests, Mr. Anthony Podufaly, Mr. John Kowal, and Mr. Nicholas Mucha.

Mr. Lesawyer pointed out that when Branch 161 was organized in 1918, the UNA was already 24 years old and had assets of \$450,000. Today assets have grown to nearly 28,000,000 and the membership exceeds 82,000. Mr. Lesawyer reviewed the progress of Svoloda over the past 45 years and stressed the activities of the organization other than the insurance protection, such as the publication of numerous books in Ukrainian and English, aid to students, assisting in war relief work and helping Ukrainian displaced persons, promoting sports clubs and youth organizations. Mention was made of the latest publication of the UNA, Ukraine: A Concise Encyclopaedia, which will be released on November 12, 1963 by the University of Toronto Press. This book has been called "one of the outstanding reference books of the 20th century."

A highlight of the evening was the awarding of honorary certificates of service to the three charter members as well as gifts to each one from the members of Branch 161 by Mr. Lesawyer.

Council President Aquino presented a resolution honoring the basketball team for winning the national junior championship.



FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J.

Accepted for mailing at special rate of postage proved for Section 1190 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

THE UKRAINIAN WEEKLY

Subscription Rate: \$3.50 Annually (\$2.50 for UNA members)

P. O. Box 346 Jersey City 3, N.J.

Editorials

THE UKRAINIAN WEEKLY - 30 YEARS OLD

Today is an unusual day for The Ukrainian Weekly

It is our 30th birthday anniversary, a date which marks a mature age not only in the life of men and women, but also in the life of organizations and newspapers.

In 1933, the leadership of the Ukrainian National Association and the editors of Svoboda conceived the idea of having an English-language newspaper for the American-born UNA members and their friends and relatives.

The primary objective of The Ukrainian Weekly was to keep the American-born generation of Ukrainian descent close to the Ukrainian national, cultural and religious traditions.

But at the same time, they were anxious to preserve their national heritage, their language, cultural traditions and religion. This they could not hope to do without communicating this heritage to their children.

So The Ukrainian Weekly was born. For the past thirty years The Weekly has been fostering as best as it could the Ukrainian national heritage, Ukrainian literature, culture and Ukrainian national traditions to Americans of Ukrainian descent.

The Ukrainian Weekly (and we are saying it without fear of being called boastful) has become a true font of knowledge and information on Ukraine.

Here we would like to pay our respects to the late Stephen Shumeyko, the first editor and the driving force of The Ukrainian Weekly, who, as leader and editor, contributed immensely toward the raising of the new American-Ukrainian generation.

In the span of thirty years The Ukrainian Weekly has done much and has a proud record in that it engendered the ideal of Ukrainian cultural heritage to a vast majority of the American-born generation of Ukrainian ancestry.

We hope that The Weekly will continue to be champion of the Ukrainian national cause on the North American continent for many years to come.

We are entering a fourth decade with confidence and resolve that The Ukrainian Weekly will endeavor steadfastly to promote and foster the Ukrainian traditions and culture as it has been doing up to this time.

REMEMBER OUR ANNUAL PRESS CAMPAIGN

Every year when October comes the publications of the Ukrainian National Association, Svoboda, The Ukrainian Weekly and The Rainbow, undertake their annual press fund campaign to boost their financial status and thus serve their readers more effectively.

With the rising costs of production these publications cannot sustain themselves through subscriptions only.

We especially underscore the urgent need of funds for The Rainbow, which is in its tenth year of existence, and has not as yet a substantial number of subscribers to cover its annual cost of \$15,000.00.

This week a special letter, signed by the supreme president of the UNA and editor-in-chief of Svoboda, is being mailed to all subscribers with an appeal for special donations and contributions to the press fund of the UNA publications.

We sincerely hope that you will respond generously to this appeal, as you have done in past years.

This year, the UNA publications are observing their jubilee anniversaries: Svoboda - 70th anniversary, The Ukrainian Weekly - 30th anniversary, and The Rainbow - 10th anniversary.

Thus, this is a befitting and proper occasion to present these publications with a special birthday gift: a contribution to the annual press fund.

We believe that you, as a reader of Svoboda, or The Ukrainian Weekly, or as a subscriber to The Rainbow for children, will fully appreciate the importance of this earnest appeal and will contribute generously to the annual press fund of the UNA publications.

Your generosity and your understanding of the importance and urgency of our appeal for the press fund will be gratefully appreciated by both the Ukrainian National Association and the editors of its publications.

Why be on the outside? Join the Ukrainian National Association and read "The Ukrainian Weekly"

THE THIRTIETH ANNIVERSARY OF 'THE UKRAINIAN WEEKLY'

By CLARENCE A. MANNING

Two weeks ago Svoboda completed seventy years of publication. Now it is the turn of The Ukrainian Weekly which is rounding out thirty years of its existence as an organ in English of the Ukrainian National Association.

There were good reasons for the appearance of The Ukrainian Weekly but they were never those which had in the first place started Svoboda on its development.

The reason for Svoboda was obvious. In 1893 the great wave of Ukrainian immigration to the United States had already commenced.

By the time of World War I, new elements were involved. Slowly but surely Americans were becoming interested in the nations involved in the war and for the first time began to be dimly aware of the necessity for learning something more about their fellow citizens from Central and Eastern Europe.

The early immigration was composed of adult men and women who had few, if any, opportunities even for elementary studies in their own countries.

Even a rapid perusal of The Ukrainian Weekly during the last years will show the surprising rise in the Ukrainian cultural and professional class, the tremendous increase in the number of college graduates and graduates of the American military academies, and doctors, lawyers, etc.

The future of The Ukrainian Weekly is bright but it can and will develop in ways that we cannot now foresee.

REMARKS OF SEN. THOMAS J. DODD

Editor's Note: The following address was read by Mr. Thomas J. Dodd, Jr., son of Senator Dodd, at the groundbreaking ceremony for the Shevchenko statue site in Washington, D.C., on September 21, 1963.

I am honored by your invitation to participate in this ceremony at which the ground is being broken for the erection of a memorial to Taras Shevchenko.

Taras Shevchenko belongs in the first instance to the Ukrainian people. But in a larger sense, he belongs to all mankind.

We honor Shevchenko as one of the great poets of all time, as a man who has justly been described as "the last bard and the first great poet of a great new Slavonic literature."

various American institutions a knowledge of the language.

The first attempts were being made to establish Ukrainian youth groups and societies, and there grew up the need for bringing these groups in the different cities together and in a sense unifying them on the basis of the English language as well as Ukrainian culture.

At the same time the officers of the Ukrainian National Association and the editors of Svoboda realized that there was a danger in this linguistic separation and consciously used The Weekly as one of the tools for making Ukraine and the Ukrainians known in the English-speaking world.

When we remember the few American scholars who were at the time interested in Ukraine, we will be surprised how many of their works were reprinted from various American scientific journals, for this was long before the scholars of UVAN and the Shevchenko Society arrived in the United States.

By the time that World War II commenced there was already in the United States a considerable group of educated Ukrainians largely born in North America who found The Ukrainian Weekly a welcome supplement to Svoboda and supported it.

of the great complex of publications of the U. N. Association, it has and will continue to play a great role in unifying those Ukrainians who are at home in the English language as well as in Ukrainian.

The future of The Ukrainian Weekly is bright but it can and will develop in ways that we cannot now foresee.

The future of The Ukrainian Weekly is bright but it can and will develop in ways that we cannot now foresee.

REMARKS OF SEN. THOMAS J. DODD

We honor him as a fighter for freedom and as a champion of all the persecuted and oppressed.

The monument for which we are breaking ground today was authorized by a Joint Resolution of Congress passed on December 13, 1960.

Resolved by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled, That any association or committee organized for such purpose within two years from the date of the enactment of this joint resolution is hereby authorized to place on land owned by the United States in the District of Columbia a statue of the U-

krainian poet and national leader, Taras Shevchenko.

Whereas throughout Eastern Europe, in the last century and this, the name and works of Taras Shevchenko brilliantly reflected the aspirations of

A UKRAINIAN POET GETS STATUE BILLING

NEXT MEMORIAL DAY, 40,000 people assemble for a ceremony on a small triangular park at P. 22d and 23d sts. N.W. in Washington, no one who knows Lev E. Dobriansky will be surprised.

An ordinary man—one who did not speak in the name of a small but solid ethnic minority—would never have believed that the United States Congress could be induced to authorize erection of a statue of Taras Hryhorovych Shevchenko, a Ukrainian and a poet at that.

Lev E. Dobriansky, of course, is no ordinary man. He is a 44-year-old Georgetown economics professor, born in New York of Ukrainian parents, who has energetically pursued twin careers as a dispassionate scholar and a passionate anti-Communist devoted to Ukraine.

He is also the 14-year president of the Ukrainian Congress Committee of America (which includes perhaps 100,000 of the estimated two million Americans of Ukrainian descent), an adviser on nationalities to the Republican Party, and an expert in ethnic leverage on American politics.

Shevchenko was identified as Ukraine's "poet laureate and national hero" in a glowing tribute printed as a House document in 1960.

This description does him no injustice. He is not just the most—perhaps the only—distinguished poet in more than a

of the great complex of publications of the U. N. Association, it has and will continue to play a great role in unifying those Ukrainians who are at home in the English language as well as in Ukrainian.

Shevchenko's various themes and his enduring stature in Ukraine have since led to a vigorous contest for his spiritual kinship between Ukrainians abroad and Soviets at home.

Anticipating Moscow's celebration of the centenary of the poet's death in 1961, he determined to head it off. In 1959 various Congressmen began to learn of their constituents' interest in a statue for Shevchenko.

to the peasants to renounce hatred and vengeance. His appeal was for a world of equality and brotherhood, and in his poem, "Epistle To My Countrymen, Living, Dead, and Unborn," he voiced his appeal in these words:

"Brothers, embrace the feeblest among you; That the mother may smile through her tears."

Shevchenko poured out his greatest passion, however, when he addressed himself to the theme of freedom and of his beloved Ukraine.

Although the son of a serf, with little opportunity for formal education, his genius, his soaring spirit, and his unshakable faith enabled him to take the Ukrainian language, rough-hewn as it was at that time, and convert it into a literary instrument as sensitive and as expressive as any of the great world languages.

Shevchenko had an ardent democratic and revolutionary faith. He called for an end to the degrading institution of serfdom. On the one hand, he appealed to the Ukrainian nobles to renounce their privileges and liberate their serfs; on the other hand he appealed

to the peasants to renounce hatred and vengeance. His appeal was for a world of equality and brotherhood, and in his poem, "Epistle To My Countrymen, Living, Dead, and Unborn," he voiced his appeal in these words:

"It makes no difference to me, If I shall live or not in Ukraine... No father will remind his son Or say to him, Repeat one prayer, One prayer for him; for our Ukraine

They tortured him in their foul lair. It makes no difference to me, If that son says a prayer or not. It makes great difference to me That evil folk and wicked men. Attack our Ukraine, once so free, And rob and plunder it at will. That makes great difference to me."

Shevchenko to his people was many things. He was a bard in the tradition of the Ukrainian Kobzars, who chronicled the heroic deeds of the Ukrainian past. He was a national poet in the unique sense in which Robert Burns is regarded as the national poet of the Scottish people, and as a freedom fighter and prophet of liberty, Shevchenko was also regarded by his people with something of the special reverence that we in America reserve for Thomas Jefferson and George Washington.

(To be continued)

'WEEKLY'S' 30th BIRTHDAY

By THEODORE LUTWINIAK

The Ukrainian Weekly is having its 30th birthday October 6, and will start its 31st year of service to the Ukrainian-American youth. Faithfully, every week for 30 years, it

known on Capitol Hill for pushing through the "Captive Nations" resolution of 1959—he considers Ukraine "the largest non-Russian nation behind the Iron Curtain." He now became a virtual fixture.

There developed not only an awe for Dobriansky's devotion but a sympathy for the anti-Communist aims of the statue project. Even the skeptics thought it harmless and no one wished to be against it.

Sen. Jacob K. Javits and his fellow New York Republican, Sen. Kenneth B. Keating, found themselves sponsors of a 1959 Senate resolution for the statue. A more florid House resolution, written by Dobriansky, was offered by then-Rep. Alvin Bentley (R. Mich.) in 1960.

Senate's resolution was tabled after the Interior Department protested that there were too many statue claimants and too few policy guidelines for selection.

But Dobriansky, who gives much credit to Rep. Paul C. Jones (D-Mo.), saw the House resolution past Interior's shoals.

In June, 1960, a resolution proudly submitted by Rep. John Lesinski (D-Mich.) authorized the House's printing of the 45-page "biographical documentary of the life and character of Taras Shevchenko." Dobriansky wrote the foreword.

His monumental efforts were crowned with success on Sept. 13, 1960 when President Eisenhower signed the House resolution into law. It authorized erection of a Shevchenko statue "on public grounds in the District of Columbia, without expense to the United States."

Details remained: collection of about \$250,000 for the statue; approval of Leo Mol's design by the Fine Arts Commission, and selection of the site by the National Capital Planning Commission.

At Dobriansky's request, Dulski has submitted a House resolution to honor Shevchenko with a "Champion of Liberty" stamp next year when the statue is unveiled.

Dobriansky reports that the 2000 people at the groundbreaking made up the largest such crowd in the 40-odd years of Washington history recorded by the Board of Trade.

And that is why those who know Lev Dobriansky do not doubt that the multitude he envisages for the unveiling will be there.

(Courtesy: The Washington Post, September 29, 1963)

LETTERS TO THE EDITOR

Editor's Note: The Washington Post of Monday, September 23, published an editorial, following the groundbreaking ceremony for the T. Shevchenko Memorial in Washington, D.C. In a letter to the editor, Miss Vera A. Dowhan took issue with the opinions expressed in the said editorial. Reprinted below, are both, the editorial and the letter.)

Poetic Injustice

We yield to no one in our esteem for the Ukraine and that country's poet and hero, Taras Shevchenko. Yet like most Americans we have never read a line of Mr. Shevchenko's verse, in Ukrainian or otherwise, and like most Americans were unaware of his existence until ground was broken last Saturday for a plaza and 14-foot statue consecrated to a distant national idol who died in 1861. A choice site—the triangular plot bounded by 22d, 23d and P streets—will henceforth bear witness to Mr. Shevchenko's memory and to the potency of Ukrainian political pressure.

Yet without belittling Mr. Shevchenko, some murmur of wonder is in order from those of us who harbor an incorrigible prejudice in favor of poets closer to our own tradition. Next year will be the 400th anniversary of Shakespeare's birth. That the city has found precious space for the Ukraine's national poet and not yet found room for some comparable token to Shakespeare's genius is really remarkable.

An editorial appeared in your

paper entitled "Poetic Injustice" in which the writer expressed dismay over the act of erecting a statue in honor of Taras Shevchenko, while no such monument, in his opinion, exists for Shakespeare. It is also his opinion that Shevchenko is not known to the majority of Americans, and we therefore assume, not worthy of the honor of having a statue in the Nation's Capital. I should consequently like to offer some information about this great humanitarian and to make some pertinent comments.

Taras Shevchenko (1814-1861) occupies undisputed first place in the pantheon of Ukrainian cultural creators as an unsurpassed poetic genius, gifted painter, thinker, and freedom fighter, which cannot be too often or too strongly emphasized. Of his 47 years, he lived 24 in serfdom, 10 in exile, three-and-a-half under Russian police supervision, and only nine as a free man. He was neither bloodthirsty nor was he a military man, gaining the title of freedom fighter through his pen. Endowed with a stupendous power in his use of words, he wrote sincerely from experience and knowledge, his words reflecting his never-ending opposition to tyranny in all its forms. Throughout his works he championed the rights and liberties of all men. Shevchenko's contribution in writing reached far beyond the Ukrainian ethnic and cultural boundaries. In opposing Russian tyranny he fought for the freedom, justice, and equality of not only the Ukrainian people but for all oppressed non-Russian peoples struggling for their God-given rights. He fought for Jews, Moslems, and other persecuted minorities under the power of the Czarist regime of his time. Shevchenko was one of a whole group who signed a protest in defense of oppressed Jewry. By signing his name, Shevchenko risked immediate retaliation by the police. His action was undeniably an act of moral courage.

Shevchenko's works have been translated into more than forty languages, including Russian, Polish, Bulgarian, Serbian, Czech, German, French,

Italian, and Swedish besides English. The Kobzar, a volume of poems, marked an epoch in modern Ukrainian literature and preserved for posterity the memory of the heroic deeds of the Ukrainian past. "Haydamaky" is his longest and greatest poem, a masterpiece of Ukrainian epic poetry. In this work he symbolized the struggle of the Ukrainian people against foreign oppression. In "The Caucasus" he sympathizes with the continuing suffering of the human race in its struggle for liberty. "A Dream" is a satire in which he sees himself transplanted from Ukraine to St. Petersburg, witnessing the Ukrainian people's struggle for their rights and liberties. In "God's Fool" he expresses his yearning for Ukrainian independence and for a republican form of government patterned after that of the United States in these lines:

"Ah, you miserable And cursed crew, when will you breathe your last? When shall we get ourselves a Washington To promulgate his new and righteous law? But someday we shall surely find the man!"

"Testament" and "Neophytes" demonstrate Shevchenko's idea of love and mercy—the highest level of human sentiment. These are but a few of his works.

When Ira Aldridge, an American Negro, who was one of the most prominent Shakespearean actors of the time, appeared in the leading part of "Othello" in St. Petersburg, Shevchenko was present at the performance. He was overwhelmed by the great tragedian and upon meeting, a deep friendship was cultivated between the two artists. They were often found together at the home of Count and Countess Feodor Tolstov, a gathering place of cultured writers who appreciated the real value of art, literature, and freedom. The friendship of Shevchenko and Aldridge has been immortalized by Taras Shevchenko's noted pastel portrait of Ira Aldridge.

It may be true that until the ceremonies of this past weekend, Shevchenko may not have been familiar to many American people, though he was indeed well known in literary circles. However, I feel that as a result of the significance and prominence of this entire movement, Taras Shevchenko will at last take his rightful place in the literary world, and that Americans too will thirst for knowledge of this Ukrainian genius.

In providing the site for the Shevchenko statue in our Nation's Capital, the U.S. Congress and the Government have demonstrated their far-sighted understanding and wisdom, and captive Ukrainian people will be ever thankful for this outstanding recognition. It seems only appropriate that a statue be erected in this city to Taras Shevchenko, who looked towards Washington in his struggle for freedom and independence for his people to be built on the same foundation as ours fortunately was. Over one million Americans of Ukrainian heritage have contributed in every conceivable manner towards this preservation of his memory.

I cannot agree that we do not yet have a comparable token to Shakespeare. We are fortunate to have here in Washington the Folger Shakespeare Library. This privately endowed library, opened in 1932, has the largest collection of Shakespeareana, being particularly proud of its Tudor and Stuart collections. Also, for the past two years, Washington has presented the summer Shakespeare Theater on the Washing-

UKRAINIANS PARTICIPATE IN ALL-NATIONS FAIR



Standing left to right are: Olga Byk, Mary Popovych, Olga Pavlyshyn.

Cleveland, Ohio played host to the All-Nations Fair on September 13-14, 1963 at the Statler-Hilton Hotel. The Ukrainians were among the 40 nations participating in this colorful folk and cultural festival.

The Ukrainians exhibited and sold traditional ceramics, pysanky, embroidery, Ukrainian dolls, and last but not least, Ukrainian foods.

An estimated record crowd of 35,000 spectators were in attendance. The Fair was sponsored by the Nationality Service Center of Greater Cleveland. This gala two-day event was concluded with a Citizenry Day Ball in the Grand Ballroom. The Ball honored 2,000 new citizens now living in the Cleveland area. Cuyahoga County Juvenile Judge Angelo J. Gagliardo introduced the outstanding new citizens of 1963.

In conjunction with the Fair, the Ukrainian Gold Cross had a colorful window display in the Main Office of the National City Bank, which created much

Lecture and Musicals to Inaugurate New Season of UNWLA Branch 72

NEW YORK. — Branch 72 of the Ukrainian National Women's League of America ("Soyuz Ukrainok") is in the midst of several plans for its 1963-64 season. Mrs. Mary Dushnyk, the branch president, announces that the first event will be a lecture by Mrs. Helen Prociuk, specialist in the personnel field and international officer of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations, who will address members and guests on "Human Relations" after the business meeting on Wednesday, October 9, at the Ukrainian Institute, 2 East 79th St. The lecture will be given at 8:30 P.M. and guests are welcome. If they plan to

come, it is requested they call Secretary Mrs. Anna Kosciw at HY 9-3730 or the Treasurer, Mrs. Anne Bezko, at TW 9-2014.

Ladies desiring information about becoming members of UNWLA Branch 72 may call its Vice President, Mrs. Mary Lesawyer, who is in charge of Membership, at OL 7-1820.

Program Chairman Mrs. Anne Harrison announces that the annual musicale at which two outstanding young artists are presented to the public will be held on Sunday, November 3, at 3:00 P.M. at the Ukrainian Institute. The guest artists will be Christine Osadca, pianist, and Miss Lesia Wasikiw, lyric soprano, who will be accompanied by Miss Bertha Melnik. Refreshment Chairman, Mrs. Dora Pifko, and her committee are in charge of the social to follow the musicale.

NOTED UKRAINIAN AUTHOR APPOINTED TO UNIVERSITY FACULTY

Rio de Janeiro, Brazil. — Vera Selansky, well-known Ukrainian literary figure, whose works have appeared under the pen-name Vera Vovk, has been appointed recently as full professor to the faculty of the Catholic University of Rio de Janeiro. She will begin lecturing this coming semester on German philology which is her field of specialization.

Among Miss Vovk's recent works are an anthology of Ukrainian literature and an anthology of Ukrainian short stories, which she had published in Portuguese in cooperation with Olena Kolody.

REP. JOHANSEN TO SPEAK AT CHICAGO FAMINE RALLY

Chicago, Ill. — Mr. Roman Smook, Chairman of the Committee for Commemorating the Russian Genocide in Ukraine, 1932-1933, announced that three months of preparation for the Chicago manifestation commemorating the 30th anniversary of the famine in Ukraine was nearing an end. Plans call for a solemn procession beginning at Chopin School (Rice and Western) at 1:00 P.M. on Sunday, October 13 and proceeding north on Western to Augusta Blvd., west to California, north to North Ave., and west to Kedzie Ave., site of the National Guard Armory. Ceremonies at the Armory include an address by Rep. August E. Johansen, ranking member of the House Un-American Activities Committee, and address on behalf of the Chicago Ukrainian-American community by Alexander Konowal, distinguished youth leader, comments by members of the Ukrainian Orthodox and Catholic clergy, and choral renditions by the Ukrainian All-Male Chorus, "Surma."

Class President Praises Cultural Courses at 'Soyuzivka'

(Editor's Note: The following letter was addressed to J. Lesawyer, UNA Supreme President.)

Dear Mr. Lesawyer, "A wonderful and rewarding experience"—that is my sentiment for the Cultural Courses at Soyuzivka. The atmosphere and the environment the Cultural Courses create, alone, made the program a success. For students living away from a Ukrainian atmosphere for eleven months, the one month at the courses is very important and very rewarding. A sense of unity and brotherhood was created among the students—no one was left out because everyone was a Ukrainian. Every student, either consciously or sub-consciously, was aware of this fact. The excellent faculty should be commended for a fine job. The presentation of the material for this short a period was well done.

As president of the class of 1963, I feel it is my responsibility to relate to you the feelings of the students regarding certain aspects of the courses. Two points were very seriously discussed by most of the students; (1) The age of the students should be limited. No one under sixteen years of age should be permitted to enroll.

As the duly elected president of the 1963 class may I offer the congratulations on behalf of myself and my fellow students to the Ukrainian National Association and the Ukrainian Youth League of North America for a job well done.

Respectfully yours, George Melnykovich, Youngstown, Ohio

Wheat Deal Reported to Soviet Public

NEW YORK.—The grain problem, formerly considered the most acute and serious problem, has been solved, solved, definitely and finally in the Soviet Union. Stormy and prolonged applause by delegates to the 19th Communist Party Congress followed this statement by the then Central Committee secretary Georgi Malenkov 11 years ago.

Malenkov's rash statement is one of many skeletons in the Soviet grain bin, dusted off by "Radio Liberty" researchers as themes for the freedom network's around-the-clock broadcasts informing millions of Soviet citizens of the huge Soviet-Canadian wheat deal.

The impact of "Radio Liberty's" special programs on wheat in Ukrainian and 16 other languages has been that the deal demonstrates the bankruptcy of collectivized agriculture.

In the meantime, the Soviet media have carried a one-paragraph announcement that a "trade agreement" was signed. No mention of wheat or grain was made.

Another theme of "Radio Liberty" broadcasts is that the responsibility for the Soviet



SPORTS SCENE

By OLEH ZWADIUK

"Dowbush" Upset in Volleyball At Soyuzivka

Soyuzivka.—A spirited effort combined with technical know-how by the women's volleyball team of the Ukrainian Sports Club of N. York ended the perennial victories of the "Dowbush" team of New Haven, Connecticut, last Sunday. USC's victory brought that club the coveted "Soyuzivka" Trophy for the first time since the team's formation.

The Sunday play-offs between USC and "Dowbush" climaxed two days of hard competition for the "Soyuzivka" Trophies in the men's and women's divisions. The games were staged and sponsored by the Federation of the Ukrainian American Sports Clubs (Eastern Section) under the supervision of Dr. M. Snihurovych of New Haven, Connecticut.

"PLAY" UPSET

Another upset was registered in the men's division of the tournament when the Ukrainian Volleyball Club of Passaic ruined the hopes of the favorite, Ukrainian Volleyball Club "Play," in the first day of competition defeating them in two straight sets, 15:11, 15:11. Passaic went on to capture the Trophy on Sunday.

The USC victory over "Dowbush" was a complete and unexpected upset. On Saturday, USC gained a narrow victory over the youngest and the least experienced club in the tournament, as they just about managed to beat Sich II, a team made up of young girls in their teens, trained by Mr. Adrian Lapychak. The score of the two sets was 15:13 and 15:11 in favor of USC.

While the New Yorkers were having a hard time with Sich, "Dowbush" eliminated Toronto Ukraina, 15:9 and 15:1 and then took on the spunky Sich II, beating them 15:0, 15:10.

On Sunday the competition had to be completed inside because of a heavy rain which continued throughout the whole day. Indoor facilities were provided by the farsighted Mr. Walter Kwas who reserved the Kerhonkson High School just in case it would rain, and it did. On the whole, no effort was spared by Mr. W. Kwas and his associates, Mr. Danylo Slobodian and Mr. V. Berizka, to make the tournament and the facilities of Soyuzivka most comfortable for all participants and guests, including the press.

USC SHOWS TEETH

USC, under the steady hand of Mr. Roman Lysniak, was the first to take the field in the morning against Toronto

SOYUZIVKA

The Ukrainian National Association RESORT

In the Catskill Mountains NEAR KERHONKSON, N. Y.

On Saturday, October 5, 1963 FALL OUTING

of the CARPATHIAN SKI CLUB OF NEW YORK with sports and games: TENNIS, RIFLE SHOOTING, ARCHERY, CADDY

REUNION of the FORMER UKRAINIAN STUDENTS AT THE UNIVERSITY OF LOUVAIN In the evening a CONCERT featuring

LUBA ZHUK PIANIST

A DANCE TO THE TUNES OF THE "TRIO" (SAWCHAK, CHUMA, PETYK)

SOYUZIVKA THE VACATION RESORT of THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION at KERHONKSON, N. Y. Uncrowded facilities, invigorating air, the scenic beauty of the Catskill mountains for 35 miles. HEATED ROOMS Join us for the week and fun, too. Ukrainian National Ass'n Estate Foordmore Road, Kerhonkson, N. Y. Phone: Kerhonkson 5641

Open All Year Around Reduced Post Season Prices 10-20% У гостей добре, дома ліше. Історичне оповідання. ЦЕНА — 85¢ "СВОБОДА" 81-83 Grand Street JERSEY CITY 3, N.J.

THE UKRAINE: A Submerged Nation By WILLIAM HENRY CHAMBERLIN Published by THE MACMILLAN COMPANY The story of a courageous people with a fierce desire for freedom, and their political prospects under Soviet domination PRICE: \$1.75 Svboda Book Store P. O. BOX 346 JERSEY CITY 3, N. J.



ЛІТОПИС ОДУМ-У

Олексій Коновал

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ В УКРАЇНІ ТА НА ЕМІГРАЦІЇ — ТІ ПРОБЛЕМИ ТА ЗАВДАННЯ

Доповідь прочитана на зустрічі ОДУМ-у ЗДА і Канади на оселі „Київ“ біля Торонто, 1-го вересня 1963-го року.

Минуло вже двадцять років з того часу, як і ми „тимчасово“ залишилися з своїми батьками, свої рідні стріхи — батьківщиною України. З того часу відбулося багато різних подій та змін в світі. Змінювалися і ми. Прийшли певні зміни і в Україні. Колись роз'єднані українські землі між багатьма окупаційними державами, тепер об'єднані в одну повневолю Україну під зверхністю одного, нашого відвічного ворога Москви.

На Україні виростало нове підсвітково-українське покоління. Воно б, ніби мусило заклопотуватися тією системою, яка об'єднати створити рай на землі. Але події, які відбулися в СРСР, самостійною республікою, яка, як захоче, навіть може вийти з складу СРСР. І ми треба домагатися тих прав, що дає конституція. А ми з еміграції мусимо робити тиск на Москву, щоб політичні, культурні і господарські вимоги в Україні Москва задовольняла.

Молодь еміграції виростає в країнах з демократичним устроєм. Демократія толерує думки меншості. Вона не відбиває в опозиції її голосу, нікому не закриває рот, як це робиться в СРСР. У демократії існує свобода критики і право народу обирати, а в потреби її змінювати свій уряд. В таких державах громадяни мають вплив, бачуть в боротьбі з усім алом, вони можуть домагатися від уряду змін та вдосконалення певних законів.

Які ж впливи мають демократичні установи на українську молодість — всім відомо. Молодіштвами, темпами, асиміляції, стас американидями, канадійцями, бразильяниди, й у великій кількості цілком відривається від українського грунту.

В Радянській Україні немає цієї свободи, що маємо ми. Там неважливо ставляться до української мови, нашу історію фальшують та спрощують, російську культуру та мову підносять на п'єдестал пошани. Тут на еміграції ми маємо всі можливості вивчати українську мову, українську історію та літературу та пропагувати культуру нашого народу. Уряди демократичних країн України. Те, що не міг чи не встиг провести Сталін в житті після війни, щоб приборкати інтелігенцію в післявоєнній Радянській Україні дозирають якесь націоналістичні тенденції, настрої і він почав підштовхувати події в тому напрямі, щоб розправитися з найвищими письменниками і діячами мистецтва України. Те, що не міг чи не встиг провести Сталін в житті після війни, щоб приборкати інтелігенцію в післявоєнній Радянській Україні дозирають якесь націоналістичні тенденції, настрої і він почав підштовхувати події в тому напрямі, щоб розправитися з найвищими письменниками і діячами мистецтва України.

Після Другої світової війни брами російської тортури народів посуслися на захід. Молодь України в червоній армії побачила на свої власні очі „ту загинулу Європу“, яка зруйнована війною стояла багато вище в усіх галузях культури, індустрії та цивілізації.

В Україні виростають молоді, сміливі, відважні талановиті письменники та поети. Вони все голосніше і голосніше збирають своє слово в культурному житті України. Вони звертають свої очі до пророка українського народу Тараса Шевченка, який все свбс життя домагався справедливості, гуманності та хотів бачити свою нещасну Україну вільною:

„Кобзарю! Знову до Тебе я прихोжджу, бо ти для мене — совість і закон“ — пише Ліна Костенко. Та хвіла праця для Ліни Костенко Шевченко є совістю й законом?! Іван Драч написав один з найкращих творів після Шевченка це с і м ф о н і о „Смерть Шевченка“. Ця симфонія є гимном Великому Кобзареві, гимном вишневій

День Матері та Батька в Сиракозі

Надзвичайно зворушливий і прегарний день, це День Матері, що святкують його в Америці в другій половині травня. В цей день, як ніколи, діти стараються бути найкращими (чемними), і віддають пошану та любов до матері, вони є милими, покійними (шкода, що деякі з служняками лише в цей день).

Цього року члени ОДУМ-у міста Сиракозі організували День Матері в церкві св. Миколая. Багато прийшло до матерів на це свято. Організатор цього свята, орг. референт ОДУМ, студент університету Петро Тимченко поставив придбати залу та влаштувати обід, а Ліда Юрченко постаралася про гарний декоративний торт з надписом мільйон слів „Мати“.

Це свято коротким вступним словом відкрив П. Тимченко й надав слово для доповіді членові ДОБРУС-у М. Дяченко. Доповідач подякував за покликання до доповіді й привітав усіх матерів, а найбільше звернувся до старших, вже свєнських, матерів. Назва доповіді — „Наймиліші чотири літери“. Перша частина доповіді — мати у вільних країнах, її значення і пошана, а потім доповідач звернувся у минуле. Згадав страждання матері, як він сказав, які стоять з передчачами біля брам московських тюрем. Згадав і тих, які в люті морози на полі серцем огрівали своїх дітей, і тих, які були подалі від московських танців.

Не в одній з присутніх матерів покотилися слюзи з очей. Після доповіді Вячеслав Литвиненко продекларував вірш „Моя Матері“, Галина Тимченко, секретар філії ОДУМ-у проспівала „Мамо“, М. Дяченко продекларував „Лист до Матері“, а Петро Тимченко „Я вернуся“. Лі. Кравченко й Галина Тимченко проспівали дует „Мені, мамо, не можна“ перша в ролі матері, а друга дочки.

За виконання матері нагороджували виконавців бурхливими оплесками. На закінчення проспівали матеріям Многої Літа, а матері організаторам цього дня висловили велике спасибі.

американський грунт. Тому не буде дивно, коли б прийшов час, що ми б могли повернутися на Україну, 95 відсотків нас вже не повернуть. І можливо в тім і лежить вся причина байдужості батьків в привоканні своїх дітей в українському дусі.

Більше, як половина української молоді на еміграції не належить до жадної української молоді організації й не відвідує шкіл українознавства. Менше як половина, яка виховується в українському дусі має перед собою великі завдання. Бо на ту молодість, що тепер не хоче брати ніякої участі в українському житті в майбутньому не має чого розраховувати. Вона вже втрачена, хвіла що за малими винятками, для української справи. Від них немає чого сподіватися підтримки для наших ідей, бо вони їх не знають і не хочуть знати.

Знаємо, що на початку Другої світової війни нарі Україна чекав українського уряду з еміграції. І напевно і тепер їх очі звернені на нас, на еміграцію. Вони вірять, що ми робимо всі можливі заходи для скорого визволення з-під московського батога. А щоб те визволення прийшло якнайшворше, еміграція мусить спільно спрямувати свою всю енергію, знання й енергію в тім напрямі.

Молодь, яка засвоїла демократичні засади, мусить домагтися, але впевнено вливатися в ряди українських установ, партій, наукових установ, в редакції українських газет і журналів, в релігійне життя й витискати всі непорозуміння. Вона мусить настоювати, щоб

Слова Івана Багряного — Музика Григорія Китастого

ГИМН ОДУМВСЬКОГО РУХУ

Зперед, сини народу з кайдани закутого! Зперед за Україну! Снайся в бою! — Здобудемо свободу! Від ворога лютого звільним Батьківщину свою.

Ми станем лелеми до плечей! За честь і за свободу народу єдиного стас ми плечима до плечей.

Вперед, сини і дочки народу робочого, Народу трудового весна і грим пєсень! Чекає перемога нас, сонця блискучого, Свободи і радості день.

Чекає перемога нас Сонця блискучого, Свободи і радості день.

Вперед, сини народу в кайдани закутого! Зперед за Україну! Не гниє в бою! — Здобудемо свободу! Від ворога лютого звільним Батьківщину свою.

Вперед, сини народу в кайдани закутого! Зперед за Україну! Не гниє в бою! — Здобудемо свободу! Від ворога лютого звільним Батьківщину свою.

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у ЗДА І КАНАДИ



Співачий ансамбль із Філадельфії співає на зустрічі ОДУМ-у Канади й ЗДА на оселі „Київ“ коло Торонто 1-го IX 1963 р.

Зустрічі дають молоді дуже багато. Вони лишають гарні спогади на все життя і дають їй дальшу захоту до праці, вдосконалення та росту. В суботу 31-го серпня цього року зустріч ОДУМ-у ЗДА і Канади розпочалася на оселі „Київ“ коло Торонто в Канаді спортивним змаганням. Увечері в аудиторії оселі влаштовано вечір присвячений до ювілею членові ОДУМ-у, авторів гимну та марші ОДУМ-у, віде — президентів єдиного уряду УНР, лієрові Іванові Павловичу Багрянню, який відійшов від нас 25-го серпня на 56-му році життя в санаторії в Німеччині.

Свеген Федоренко, голова ЦК ОДУМ-у відкрив вечір коротким вступним словом про великого сина українського народу, який не жалюючи свого і так нащербленого здолець, працював як письменник, поет, публіцист, мalar і політичний діяч. Погос не лячав жадні погрози чи суди комуністів чи деяких емігрантських „патріотів“, які в кожному активному іншому від них думаємому українцеві, вбачаючи ворога і зрадника.

Присутні вшанували пам'яттю Івана Багряного встановленням двохвилинного мовчання. Квнкет роя „Лісові Дзвіночки“ з Торонто виконав пісню „Та немає гірш ніж кому, як тій сиротині“, після чого Микола Французенко прочитав доповідь присвячену життю і творчості Івана Багряного. Д. Романенко продекларував вірш Багряного „Собачий бенкет“. Вала Родіта рецитувала часту атаквану в Україні сатиричному поезму „Кані“; в кінці автор висіпнас повневолювачів України.

Відомий український письменник, гуморист та актор М. Понеділок прочитав літературний нарис присвячений Ів. Багрянню — „О, не будить мене!“. І на закінчення вечора рій „Лісові Дзвіночки“ під керівництвом Вали Родак проспівав „Марш ОДУМ-у“ на слова Ів. Багряного, музика Миколи Фоменка.

У неділю 1-го вересня зранку оселю „Київ“ ще більше оживилося. Почали в'їжджати авта на оселю з дальших і ближніх міст Канади і ЗДА. Деякі філії, як з Шикаго, яких приїхало коло 60 осіб, та з Філадельфії очували на оселі, а решта в Торонто. Одумівці з Шикаго приготували аудиторію для Служби Божої та перші зустрічі на брамах одумівців та гостей.

Тут і там ми бачимо з пов'язками і без них керівників зустрічі Вали і Петра Родака, Вадима Вакуленського, Лео-

Відзначення 37-их роковин смерті Симона Петлюри в Філадельфії

Православні українці міста Філадельфії 26-го травня цього року відзначили річницю трагічної смерті Головного Отамана Симона Петлюри Богослужбми по своїх церквах. Сутом і жалем переповнене серце українця при зачі трагічної смерті Головного Отамана, а в цім році, це ще більш поглиблюється тим, що в цей рік збігається жадоба по загинутих від голоду на Україні. Це зобов'язує кожного українця на чужині відзначити ці події масово.

Неділю — небо заволокло хмарами і в думках роїться. Природа засмувала, ніби й вона знає та співчуває нашій журбі.

В Св. Покровській парафії почалася Літургія о 10-ій години із спеціальними молитвами за жертв голоду в 1932-33 роках. Під час Служби Божої прийшло організовано з виконавцями та керівниками та із своїми прапорами ОДУМ-у і Пласт. При прапорах були члени ОДУМ-у. Три одумівському — Володимир Вілюс, при українському — Славо Гавришук, та при американському — Віктор Гичко. Після Богослужби отець Михайло Куданович перед панахидацією сказав коротке слово про Симона Петлюру. Люди із свічками щиро помолвили й просили Господа ослати душі в Ошого народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.

Виконавцями містєцької частини була молодість, члени ОДУМ-у, що не вперше вже виступають: Юлія Талагатзе, Володимир Вілюс, Зоя Граур, Папа Манойло та Надія Терещенко відігравали декілька пісень, Диригент хору П. Куналовський прочитав власний вірш, що написав 15 років тому в Китаї. Щезнення полігалих петлюрьців до живих із закляком до елості, якої бракувало й на жалі бракує нам і на сьогодні.

Присному несподіванкою був виступ бандуристів Вілмінгтоню, які своєю грою та співаним перенесли присутніх в давнину й героїчне нашо народу. За їх виконавселі Праведних. Під час цілювання Хреста перевелено збірку на храм св. Симона в Парижі. Після панахиди всі присутні були запрошені на академію в парафіяльній залі.

Голова парафіяльної ради Лазар Іващина коротеньким вступним словом відкрив академію. Перший реферат „Везсмертний вождь української нації“ — Симон Петлюра — зробив голова філії ОДУМ-у в Філадельфії — Віктор Корсунь. Доповідь була грунтовною й глибокою продумана та належно була оцінена присутніми. Віктор Корсунь є одним із кращих одумівців і в перший раз виступив з привидною доповіддю перед нашою громадобо. Видно, що лещар Симон Петлюра є його ідеоло.

Другий реферат „За голод 1932 - 33 року на Україні“ прочитав А. Манойло, культурноосвітній референт парафіяльної ради та член Т-ва Прихильників УНР-ади. Доповідч висвітлив трагічне знищення селян за спротив колонізації.